

VÁŽENÍ
PŘÁTELE,

dovolují si Vašemu Nadačnímu fondu Betlém nenarozeným a Obecně prospěšné společnosti Dlaň životu adresovat svůj srdečný pozdrav s přáním, aby Vaše úsilí pokračovalo a rozvíjelo se s velkou vytrvalostí a upřímným zájmem o důstojnost člověka. Zvedat hlas na obhajobu života a napínat síly na pomoc konkrétním potřebným lidem v nouzi je velkým dílem, po kterém bohužel mnozí naši současníci šlapou, ale kterému Bůh nepřestává žehnat.

Jsem rád, že iniciativ na ochranu nenarozených přibývá a každá má své charisma a svůj přínos. Přeji Vám, ať neztrácíte ze zřetelů vznesené cíle a dočkáte se vděku od těch, kterým jste pomohli.

S pozhnáním,

Dominik Duka OP,
arcibiskup pražský

Betlém nenarozeným – cesta k životu

Nabídnout dlaň životu...
Snímek Marcela Holeňová

Když člověk začne existovat, vypadá spíše jako červíček, pár tajemných buněk s velkou a bouřlivou vůlí k životu. Přijde vhod, či nevhod? Bude mu dopřáno dorůst a dovyvinout se do dospělé podoby lidí? Začne mu tlouci srdce? Dostanou jeho oči možnost vybarvit se podle informace, kterou má od samého počátku uloženou ve všech buňkách svého těla?

Těm, kdo touto „nebezpečnou“ fází vývoje prošli, už nikdo neupírá bezvýhradné právo na život. Nikdo už nediskutuje s vážnou tváří o tom, zda jsou, či nejsou lidé. Děti přibližně do 12. až 24. týdne svého života před narozením tuto samozřejmou jistotu rozhodně nemají. Proto po několikaleté přípra-

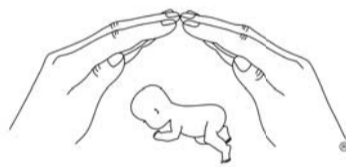
vě vznikl v roce 1997 Nadační fond Betlém nenarozeným jako odezva na nově se formující a v podstatě odlišný postoj k životu, než jaký byl naším prostředím a kulturou po staletí vyznáván, kde rodina v sobě zahrnovala úctu k životu od početí až po přirozenou smrt. „Chceme svou činností napomáhat chránit

především nenarozené děti, které jsou současným pojetím hodnot nejvíce ohroženy, mají minimální právní ochranu a nemohou se samy bránit,“ vysvětluje člen správní rady nadačního fondu Tomáš Ptáčník.

„Jsme přesvědčeni, že do pokladu kultury a civilizace dalších generací se předá to, čím lidé skutečně žijí a k čemu mají opravdovou úctu. Proto se pokoušíme i uprostřed dnešní doby výslovně a zcela konkrétně postavit na stranu ochrany života,“ dodává Tomáš Ptáčník. Jelikož právní norma zakladatelům Nadačního fondu Betlém nenarozeným neumožnila bezprostředně poskytovat sociální služby, museli hledat jinou formu neziskové organizace, která by k tomu byla vhodná. Proto správní rada nadačního fondu na sklonku roku 2002 rozhodla o založení Obecně prospěšné společnosti Dlaň životu. Ta v současnosti provozuje poradnu Cesta těhotenstvím v Ostravě a Azylový dům pro těhotné ženy v tísni v Pardubickém kraji. V letech 2003 až 2007 proběhla rekonstrukce azylového domu, kterou finančně zaštil nadační fond, bez kterého by i v současnosti provoz obou zařízení nebyl možný.

(red)

Nadační fond Betlém nenarozeným

Obecně prospěšná společnost Dlaň životu

OD VĚTŠÍHO GAUČE K OTEVŘENÉ BUDOUCNOSTI

Největším projektem, který Nadační fond Betlém nenarozeným podporuje, je Azylový dům pro těhotné ženy v tísni provozovaný Obecně prospěšnou společností Dlaň životu. O fungování tohoto domu, o jeho zaměření a principech práce s klientkami hovoří jeho vedoucí sociální pracovnice PAVLA GLOGAROVÁ.

■ Kdo jsou klientky azylového domu?

Náš dům byl postaven pro ochranu nenarozených dětí, proto přijímáme především těhotné matky. Když je ale třeba, můžeme nabídnout pomoc také matkám s dětmi do čtyř let věku. Matka musí mít potvrzení o svém zdravotním stavu a bezinfekčnosti, protože se pohybuje v kolektivu více lidí. Může přicházet z nejrůznějších sociálních situací, může být i matkou bez domova, ocitla-li se na ulici například po konfliktu s partnerem, může přicházet z jiného zařízení nebo se také může stát, že utíká před psychickým nebo fyzickým násilím. Z tohoto důvodu má dům neveřejnou adresu.

■ Váš azylový dům ovšem slouží především jako alternativa k potratu...

Po příjezdu z porodnice... „Jsem šťastná, že tě mám...“

Snímek Marcela Holeňová

(Pokračování na str. D)

I-IV

Školy v Ječné

Tři školy v Ječné ulici v Praze, jejichž zřizovatelem je církev nebo řád Maltéžských rytířů, představuje příloha KT.

Perspektivy:

IV

Nezaměstnanost

Jaká je u nás nezaměstnanost a proč vůbec vzniká? A jaká je v tomto směru nejbližší budoucnost? Na to se snaží odpovědět v rozhovoru náš přední odborník, sociolog Petr Mareš.

4-5

Téma:

OHROŽENÝ TIBET

Úděl Tibetanů nemůže být křesťanům lhostejný – říká v rozhovoru biskup Václav Malý. Kolik křesťanů ale ví, co se v Tibetu přesně děje a proč se o něm tolik mluví?

8

Lákavé filmy

Chcete si na internetu pustit nejlepší české dokumenty posledních dvaceti let? V těchto dnech máte jedinečnou možnost a koncertem řijna můžete jet na celý festival dokumentů do Jihlavy.

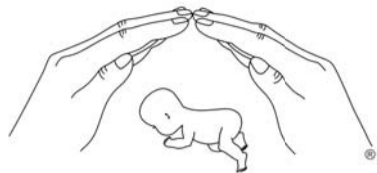
9

Vyhráli jste?

Velká letní soutěž už zná 200 výherců! V redakci proběhlo losování, a pokud jste zaslali vyplněné anketní kupony, pak vás seznam výherců bude jistě zajímat.

Betlém poskytuje útočiště těm nejzranitelnějším

Nadační fond Betlém nenarozeným

Obecně prospěšná společnost Dlaň životu

Slovo „betlém“ se nám obvykle spojuje s tajemstvím Vánoc: s narozeným dítětem, chudým přístřeším, pastýří s prostými dary... ale vyvolává také představu hledání bezpečí pro přicházející dítě a pro jeho matku. Právě odtud čerpá Nadační fond Betlém nenarozeným inspiraci pro svou činnost.

„Podle našeho nejhlubšího přesvědčení a víry má každý lidský život nenahraditelný význam a smysl,“ říká členka správní rady nadačního fondu Marcela Holeňová. „Jádrem naší práce je proto pamatovat na konkrétní dítě, které, ač ještě nenarozené, má právo se narodit a dostat šanci prožít svůj jedinečný životní příběh.“ Ve své praxi se Betlém nenarozeným dotýká také náročného hledání přístřeší, kdy pro dítě a jeho matku není místo, stejně jako nebylo pro těhotnou Marii s Josefem, a jsou v danou chvíli okolím v podstatě na obtíž. Působení nadačního fondu není myslitelné bez „prostých darů“ řady dárců, kdy „prostota“ nepromlouvá o velikosti daru, ale o štědrosti srdce. Od roku 1997 tak nadační fond poskytuje všestrannou podporu především těhotným matkám v tísní.

Obecně prospěšná společnost Dlaň životu byla založena proto, aby bylo možno v rámci legislativních norem uskutečnit sen konkrétní pomoci dítěti ohroženému potratem. Jako poskytovatel sociální služby nabízí pomoc ženám z celé ČR v jakékoli fázi těhotenství, které se v souvislosti s otěhotněním ocitly v tíživé životní situaci. „Především v počátcích těhotenství tak zde žena získá

Cvičení s dětmi. Snímek archiv Obecně prospěšné společnosti Dlaň životu

potřebné sociální i psychické zázemí, a není tudíž okolnostmi tlačena řešit svou situaci potratem,“ vysvětluje Marcela Holeňová. Pokud to umožňuje kapacita domu, mohou zde najít dočasné útočiště také matky s malými dětmi, které se ocitly bez domova anebo jsou vystaveny domácímu násilí.

Dům ovšem nefunguje jen jako „noclehárna“; matkám se zde otevírá také možnost rozvinout své rodičovské kompetence a osvojit si dovednosti, které jim usnadní naplnit mateřské poslání a napomohou k samostatnosti. „Své rodičovské kompetence mohou matky rozvíjet v rámci projektu Cesta mateřstvím. Cesta je symbol – není důležité dojít k cíli, ale vůbec vstoupit na cestu, jak se stát lepší matkou. Sem patří také metoda

videotréning interakcí,“ přibližuje Marcela Holeňová. „Díky této metodě zaměřené na zlepšení komunikace mezi rodiči a dětmi se matky lépe naučí rozeznávat potřeby svých dětí, dávat jim srozumitelněji najevo lásku a více prožívat radost ze vzájemného kontaktu.“ Prostřednictvím projektu se ženy seznamují také se zásadami zdravého životního stylu, mohou zlepšit svou finanční a počítačovou gramotnost anebo využít pestré nabídky volnočasových aktivit.

ZAČÍT ZNOVU – A NE SAMA

Ani klientky odcházející z azylového domu nejsou zcela ponechány svému osudu: v letošním roce pro ně Dlaň životu zahájila projekt „Začít znovu“, jenž spočívá v podpo-

ře klientek při prvních krocích v samostatném bydlení. „Matky se po odchodu z azylového domu často ocitají bez vyhlídky na samostatné bydlení, a tak často využívají další azylové zařízení,“ objasňuje Marcela Holeňová. „Většina z nich se totiž nemá kam vrátit anebo se návratu brání.“ Podle zkušeností pracovníků azylového domu klientky mnohdy nejsou schopné samy zvládnout přechod od intenzivního doprovázení pracovníky v azylovém domě ke zcela samostatnému životu: nezvládají péči o dítě, utratí ihned všechny peníze, přestanou splácet nastavené splátky a situaci řeší další půjčkou atd. Ve spolupráci s vedením města se podařilo zajistit dva byty pro klientky odcházející z azylového domu. Zde je pravidelně navštěvuje pracovníce projektu, která jim pomáhá zvládnout nutné kroky a udržet si dovednosti získané v azylovém zařízení. „Mimo jiné tak tyto matky nepřijdou o vztahy, které navázaly v azylovém domě. Ty jsou totiž pro mnohé z nich důležitou oporou v jejich novém začátku,“ upozorňuje Marcela Holeňová.

I díky této možnosti se tak pracovníci Dlaně životu mohou těšit z příběhů, jako je tento: „Ve víru jednoho z našich měst v ní počalo růst malé dítě. S tím, jak se začalo hlásit k životu, se jí zřekl mladý muž, o kterém si myslela, že jí bude hodně dlouho, možná celý život oporou. Těhotná?! Ty? Nejdřív jí slíbil zaplatit potrat, ale na svůj slib záhy zapomněl, a ke všemu ji opustil: Co s ním, když je těhotná? A proč do ní vrázet peníze? Také ona se ptala, co s ním bude. Naštěstí potkala dobré lidi, kteří jí dali kontakt na azylový dům pro těhotné. Dokonce jí pomohli sbalit si pár věcí a odvezli ji tam svým autem. Na dveře domu, kde pomáhají těhotným v tísní, zafukala s přesvědčením, že do porodu vydrží a pak se uvidí. Nejspíš dá dítě k adopci. Dnes je z ní máma v náručí s malou holčičkou, kterou by nikomu nedala.“

ALENA SCHEINOSTOVÁ

NADAČNÍ FOND BETLÉM NENAROZENÝM...

...pečuje o budovu azylového domu

Nadační fond má ve vlastnictví budovu azylového domu, kterou zrekonstruoval a udržuje, aby mohla plnit své poslání. V letech 2003 až 2007 budova prošla celkovou rekonstrukcí, v roce 2009 byla dostavěna v rámci venkovních úprav veranda s předzahrádkou, aby děti nemohly vběhnout do vozovky a obyvatelé domu se cítili bezpečněji. V letošním roce byly instalovány pro úsporu energií na střechu azylového domu solární panely, a to s výraznou finanční podporou z fondů Evropské unie. V plánu jsou další drobné úpravy podle potřeb provozu domu.

...organizuje dobrovolnické brigády v azylovém domě

Tradice dobrovolnických brigád se zrodila hned v počátcích rekonstrukce azylového domu a stala se vhodnou příležitostí, jak dát společnému dílu kus svého času i srdce. V průběhu let se jejich náplň proměnila od oklepávání omítky přes práci se sběrkou až po opravy dětských postýlek či sekání zahrady. To podstatně však zůstává – nezištná pomoc nabídnutá druhým.

...pořádá předvánoční dobrovolnickou pohádku

Již sedmkrát se o jedné z adventních sobot budova azylového domu proměnila očekávaním diváků a kostýmy herců z řad našich dobrovolníků. Pohádkový příběh umí povzbudit k dobru a potěšit příchozí, ať jsou

to susedé, dárci, hosté či někdejší i stávající klientky azylového domu.

...putuje ke kořenům

U zrodu myšlenky společného putování „Ke kořenům, ze kterých jsme i my vyrostli“ stála prostá snaha nabídnout kontakt a povzbuzení všem, kdo souzní s myšlenkou konkrétní pomoci dětem před narozením. Neputuje se do Betléma, ale na místa spjatá s kořeny naší české a moravské kultury – ke kapli sv. Cyrila a Metoděje na horu Radhošť. Po letošním premiéře se bude putování opakovat vždy na svátek sv. Václava 28. září. Jste srdečně zváni.

...finančně podporuje Obecně prospěšnou společnost Dlaň životu

a tím konkrétně naplňuje své poslání. Cílem je vytvořit širokou síť dárců, kteří myšlenku ochrany života přijali za svou a pomáhají ji prosazovat. K tomu směřuje i celoroční práce s dárci – jejich oslovování, poděkování a informování o aktuálním dění v azylovém domě.

...pomáhá v misiích

Působnost nadačního fondu zahrnuje také pomoc chudým lidem v Asii a Africe. Práce ve dvou misijních střediscích se ujal především mladý z několika skautských oddílů. Shánějí potřebné věci, balí balíčky, vyřizují jejich distribuci a přitom se učí spoluzodpovědnosti za život na této planetě.

(sch)

Cesta těhotenstvím aneb Jak se stát lepší matkou

Setkání s doulou v poradně: Vyzkoušeli jsme koupací kyblík pro miminka... Vypadá spokojeně, co říkáte? Snímek archiv OPS

Jako svůj první projekt otevřela Obecně prospěšná společnost Dlaň životu poradnu pro matky v očekávání s názvem Cesta těhotenstvím. Její provoz zahájila v centru Ostravy v roce 2003 jako prostor, kde by ženy mohly řešit své otázky a dilemata související s těhotenstvím a rodičovstvím, a to nejprve jako dobrovolnickou aktivitu. Od roku 2006 zde působí profesionální zaměstnanci, kteří klientkám v situaci nechtěného těhotenství nabízejí alternativy řešení, aby se mohly rozhodovat uvážlivě, informovaně a s ohledem na své dítě.

„Poradna ženám a dívkám nabízí osobní i webové poradenství v krizové situaci, vysvětluje zásady přirozeného plánování rodičovství, dává možnost videotréningu interakcí či hmotné pomoci dítěti,“ vypočítává

koordinátorka projektu Iva Křenková a dodává, že poradna slouží také jako kontaktní místo azylového domu. Podporu v poradně najdou rovněž matky či rodiny s malými dětmi. Kromě vzájemného setkávání pro ně pracovníci připravují aktivity zaměřené například na rozvíjení rodičovských schopností, na lepší porozumění těhotenství, porodu a šestinedělí. Všechny tyto aktivity jsou nabízeny zdarma.

K možnostem poradny Cesta těhotenstvím patří také zprostředkování služby duly. Termín „dula“ znamená speciálně vyškolenou pracovníci, která doprovází budoucí matku v období těhotenství, porodu a šestinedělí a která rodičům ženě poskytuje vedle fyzické pomoci také podporu psychickou. Klientky poradny, které službu duly využily, se shodují, že její doprovázení pro ně bylo

velkou inspirací a přílivem užitečných informací. „Dula mě inspiruje k novým přístupům k mému dítěti, které nám oběma pomáhají,“ říká jedna z klientek. „Velmi významná byla pro mě také její podpora při porodu, díky které jsem si mohla uhlídit jeho přirozený průběh.“ A další matka přidává: „Setkávání s doulou mi dalo možnost lépe poznat sama sebe a své tělo a uvědomit si, že vše v něm má smysl. Hodně důležité bylo pro mě poznání, že svůj význam má i bolest při porodu a že ji můžu procítit se svým miminkem, protože ono prožívá během porodu ještě větší stres než já.“ I díky této službě pak přinejmenším některé ženy nacházejí vědomější a zodpovědnější vztah nejen ke svému mateřství, ale i k okolnímu světu a v neposlední řadě k sobě samotným.

(sch)

Bez dobrovolníků a dárců bychom nemohli fungovat

Na úplném začátku Betléma nenarozeným stálo několik obyčejných lidí, kteří se nechtěli spokojit s odsuzováním potratů a žen, které je podstupují. Každý upřímný člověk uzná, že se někdy v té či oné oblasti života rozhodl rychle a snadno, pod tlakem náročných okolností a způsobem, kterého pak po zbytek života lituje.

Je snadné někoho odsoudit, mnohem náročnější je však najít účinný způsob, jak mu pomoci, a tak jsme začali hledat cestu. Protože jsme do té doby neměli žádné zkušenosti se zakládáním a řízením neziskové organizace, nevyznali jsme se v zákonech, v sociální politice, museli jsme se nejprve sami v těchto oblastech zorientovat a pak postupně přilákat další ochotné lidi, kteří by nám pomohli tuto myšlenku zrealizovat.

Postupně se vytvořila síť dobrovolníků, kteří pomáhali, jak kdo uměl, a přitom oslovovali dál své známé. Někteří se později stali členy správní rady, někteří i zaměstnanci, když už nebylo možné vše vyřešit dobrovolnický. Dodnes toto dílo nicméně žije především z dobrovolníků.

Naše práce má dva základní cíle – šíření myšlenky ochrany života a také finanční zajištění celého díla. V prostředí, kde je hodnota života tak relativní, že se nad potratem už nikdo nepozastavuje, riskuje označení za bláznů, kdo naprosto vážně hájí život od počátku. Riskuje podezření z fanatismu, netolerance... Možná ale zaseje i semínko pochyb – „co když na tom opravdu něco je?“ Postupně jsme zjistili, že finanční jistotu

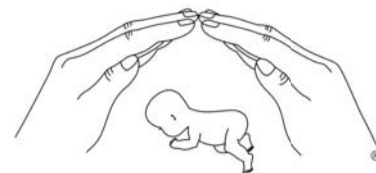
Oběd na brigádě. Jak k dílu, tak k jídlu...

Snímek archiv Nadačního fondu Betlém nenarozeným

máme v obyčejných lidech, kteří sami musí počítat každou korunu, ale jsou vnímaví pro dobrou věc. Jsou to malé pravdivé dary, na které se můžeme spolehnout. Tyto své přátele v ochraně života jsme začali pracovně nazývat „drobnými dárci“ a tento titul jim už zůstal. V naší organizaci je to synonymum jistoty, sounáležitosti, velké úcty a vděčnosti. Samozřejmě, že se snažíme získat i větší dotace a dary. I za nimi stojí lidé s úctou k to-

muto tématu života. Není jich mnoho, ale jsou. Sem tam se podaří oslovit dárci, který má možnost podpořit naši práci větší částkou. Několikrát nám tito vzácní lidé vytáhli „trn z paty“, když už se zdálo, že celé snažení ztroskotá na nedostatku prostředků. Bývají to zážitky, které se dají nazvat malými zázraky a které pro nás znamenají velké povzbuzení v pravou chvíli. „Sami bez Vás bychom se nikdy do podobného projektu nepustili,

Nadační fond Betlém nenarozeným

Obecně prospěšná společnost Dlaně života

a tak jsme rádi, že jsme mohli svou trochou ke společnému dílu přispět,“ napsali nám například jedni manželé od Brna, kteří nám už léta významně pomáhají. „Velmi mne oslovila konkrétní snaha zachránit nový lidský život a poskytnout nastávajícím maminkám útočiště v jejich velice tíživých životních situacích,“ podělila se s námi o svou motivaci další z dárců Magda Bušková. „A když jsem osobně poznala všechny báječné lidi, kteří se projektu ‚Betlém nenarozeným‘ věnují s obrovským nasazením, získali si mé srdce a důvěru. Také mne potěšila možnost si azylový dům prohlédnout a s maminkami pohovořit. Jsem ráda, že se mohu alespoň finančně podílet na šanci pro nový život miminek i maminek,“ doplnila Magda Bušková.

Jsme opravdu velmi vděční za každého, kdo naší práci v ochraně života podporuje. Takových lidí není nikdy dost, stále hledáme nové a nové. A budeme je hledat až do doby, kdy bude společností i jednotlivci život chráněn natolik, že nás už nebude potřebovat.

MARIE GLOGAROVÁ,
předsedkyně správní rady
Nadačního fondu Betlém nenarozeným

DOBROVOLNÍCI: stále se učíme nebát se pomáhat

Přinášíme reakce dobrovolníků, kteří Betlému nenarozeným pomáhali či stále pomáhají. Zeptali jsme se jich na to, co jim jejich práce dává a čím je obohacuje. Chtěli zůstat v anonymitě, na jejich přání proto uvádíme jen křestní jména a věk.

ANNA, 54 LET

Pomohlo mi, když jsem zjistila, že je více lidí, kteří ve věcech ochrany a úcty k životu smýšlí stejně nebo podobně jako já. Také jsem si uvědomila, co sil mě stojí vyjít do světa s poselstvím, které není populární. Učím se jednat s lidmi, respektovat názory a postoje druhých lidí, zprostředkovává mi informaci o mně, kam až jsem ochotna jít – v pohodě nebo v náročnosti. Ovlivňuje moje hledání priorit, učím se pracovat s vlastními pocity.

HANA, 45 LET

Betlém nenarozeným mi dal možnost poznávat nové a nepoznané, pokoušet se zorientovat v tom, v čem se dosud neorientuji. Učím se chodit po neprošlapaných cestách, i když se na nich dělají chyby. „Vyrůstla jsem“ i v komunikaci s druhými, v umění hledat společně řešení a pracovat v týmu. Snažím se vnímat život jako dar a být za něj vděčná.

IVANA, 35 LET

Moje dobrovolnická práce mi dává dobrý pocit z toho, že tvořit společně něco dobrého pro někoho jiného má smysl. Přináší mi i mnoho nových zkušeností při řešení situací, které jsem nikdy předtím řešit nemusela. Věnovat čas a peníze něčemu znamená, že je to pro mě hodnota. Zdá se mi, že jen ty hodnoty, které jsou skutečně žité, prosakují do prostředí kolem nás a proměňují ho. Vytvářejí sociální prostředí, ve kterém pak budou vyrůstat a z něj přijímat hodnoty i naše děti.

MARTA, 32 LET

Díky Betlému nenarozeným si stále jasněji uvědomuji, že každý lidský život má už od počátku v Božích očích nedocenitelnou hodnotu. S každou další aktivitou mi více otevírá oči a prohlubuje vnímavost pro potřeby světa kolem mne. Stále mě povzbuzuje ke službě životu také skrze ty, kdo tomuto dílu nezištně pomáhají. Moje práce mě obohacuje i o setkání s těmi, kteří už na začátku svého života přicházejí do znevýhodněných

Dětský den na zahradě azylového domu.

Snímek archiv OPS

podmínek, a o sdílení s mamičkami, které hledají, jak v těchto obtížných podmínkách dát svému dítěti to nejlepší.

JANA, 25 LET

Co mi dala moje práce pro Betlém? Upřímně řečeno, asi to největší, co jsem skrze čas prožité v práci pro Betlém dostala, je překonaný strach. Možná to zní divně, ale opravdu to tak je. To, že lidský život má nezměrnou hodnotu už od počátku, že význam

harmonické a úplné rodiny je nezastupitelný, že zodpovědnost za svět a život kolem mě není jen věc politiky, ale že je to záležitost každého člověka osobně, to všechno jsem věděla už dávno. Ale veřejně si za tímto nepopulárním postojem stát, z toho jsem měla vždycky hrozný strach. Strach ze zesměšnění se, z toho, že budu sama, že nebudu vědět, jak a co mám říkat.

Ne že bych už teď žádný strach neprožívala, ale díky lidem, se kterými mám tu čest

spolupracovat, díky hledání a prověřování nosných hodnot života, díky novým poznáním a zkušenostem už vím, že pokud mi opravdu záleží na tom, aby se myšlenka úcty k životu dostala více do srdcí lidí, s nimiž žiji, není až tak důležité, jak při „vyznávání“ tohoto postoje budu vypadat. Podstatné je, že někdo další dostal možnost setkat se s věrohodným svědectvím, být zpaceným a zrudlým a možná i ukoktaným, ale věrohodným. Věrohodnost je totiž daleko přesvědčivější než jakékoli sebekvčetnější proslovy.

A tak se pořád stejně dál klepu před každým oslovováním i před jakoukoli formou zastání se života v jakékoli jeho podobě, potím se a koktám, ale věřím, že snad i tohle může být svědectví. Svědectví, díky němuž snad někdo nebude muset tak bolestně řešit správnost či zlo interrupce nebo eutanazie.

PAVLÍNA, 30 LET

Betlém mi dal dobré vztahy a společenství lidí, kteří hledají, jak pomoci životu ve všech jeho formách. Taky mi dal možnost najít mé dary a schopnosti, šanci učít se stále něco nového a vděčnost za to, co jsem dostala. Oceňuji i otevřený prostor pro službu a dozrávání v lásce.

ELIŠKA, 32 LET

Práce s lidmi, s nimiž se shodují v názorech na problematiku úcty k lidskému životu od jeho počátku po přirozenou smrt, mě dále formuje a upevňuje v postojích a názorech i v náročných situacích, které mě stojí nějaké úsilí a před ostatními vypadám „divně“.

Jsem vděčná za to, že v těchto postojích mohu vychovávat své děti, které si pak mohou být povzbuzením a oporou v konfrontaci se svými vrstevníky. Také mne obohacují vztahy, které s ostatními dobrovolníky tvořím, učím se toleranci, respektu k osobnosti a názoru druhého, trpělivosti a opravdovému přátelství.

DANIEL, 45LET

Betlém je pro mě škola, kde se učím proměňovat své sobectví v jiskřičky dobra. Čím jsem v této snaze upřímnější, tím více prožívám radost a pokoj. Zároveň ale postupně poznávám, jak dlouhá a náročná cesta mě ještě čeká. Ještě že mám tak laskavého a trpělivého Učitele. A děkuji i za spolužáky, kteří jsou na tom podobně jako já.

(tok)

KDY JSI ZAČAL EXISTOVAT?

Nejmladší dobrovolníci Betléma nenarozeným ve věku 13–15 let se zeptali svých spolužáků: „Kdy myslíš, že jsi začal existovat?“

- ...od tří měsíců v děloze (Libor, 15 let)
- ...první den v bříšku (Jakub, 15 let)
- ...od té doby, co jsem udělala chybu (Jitka, 12 let)
- ...od prvního ultrazvuku (Petra, 15 let)
- ...od třetího měsíce v bříšku (Magdaléna, 14 let)
- ...od doby, co mám rozum (Klára, 12 let)
- ...od 12 let (Roman, 12 let)
- ...od chvíle, kdy už nevyžadám jako buňka (Zdeňka, 15 let)
- ...když jsem kopl mamku v bříšku (Tereza, 15 let)
- ...od tří měsíců v bříšku (Viktor, 16 let)
- ...od tří měsíců (Martina, 15 let)
- ...když jsem začal hrát v bříse fotbal (Marek, 15 let).

Něco z našeho hledání smyslu ochrany života

Následující řádky píší jako někdo, kdo s úctou vnímá zápasy víry o život a konkrétní kroky k ochraně nejvíce ohrožených občanů této země – nenarozených dětí. Jakýkoli řád Božích hodnot vyžaduje zřeknutí se zjednodušujících, pohodlných postojů a řešení. Pohodlnost a „přijatelnost“ jsou typické pro praktiky zla, třebaže skryté za „hluboce lidské“ a „chápatelné“ humanistické přístupy.

Celou křesťanskou historii hýbe světem náboženský a filozofický zápas o to, zda je počatý lidský zárodek člověkem, a nakolik tedy má nárok na základní lidská práva. Ale snad až poslední dvacetiletí jsme svědky masivní negativní odezvy na samozřejmou možnost zabít nenarozené dítě.

Mnozí začínají tušit, že jádro sporu o plnost lidskosti života nenarozeného je dál, než může vysvětlit medicína či justice. Běžně vidíme, že si medicína neuvědomuje, že „lidství“ člověka není dáno ničím z toho, co medicína může jakkoli potvrdit, či vyvrátit. Podstata lidskosti není dána pouhou funkcí orgánů, ale vztahem k přesahným principům života, můžeme říct schopností vztahu k Bohu, nezávisle na tom, jak je vědomý či skrytý a nerovinný. Tady je medicína jen okrajovou vědou. Trochu víc může říct filozofie, ale i jí dojde dech, jak se během historie tolikrát ukázalo.

ÚCTA KE VTĚLENÍ

Pro mne je otázka úcty k celistvé lidskosti počatého plodu otázkou víry a úcty ke vtělení Pána Ježíše. Jde o osobní důvěru v poselství o tomto vtělení a o víru, že byl opravdu „jako každý jiný člověk“. Postojem úcty k lidskosti a životu počatých lidí je současně vyjádřena osobní důvěra a úcta k plné lidskosti vtělení Boha vesmíru do našeho lidského rodu. Je to osobní vděčné přitakání Bohu k jeho poselství a k jeho přátelským krokům ke mně a k nám všem. Je to vděčné přijímání Božího přátelství, které se naprosto dramaticky začalo na této Zemi projevovat lidským vtělením jeho Syna v okamžiku početí. Pro mne to osobně znamená, že kdybych nevěřil v plnost lidství Pána Ježíše od jeho lidského početí, pak bych tím zpochybňoval, že i já

Po večerní koupeli.

Snímek archiv OPS

jsem obrazem Božím od počátku své lidské existence – od početí. A naopak. Také bych zpochybňoval, zda Bůh Pán Ježíš přijal na sebe celý úděl lidského života od prvního okamžiku. Tohle se týká plnosti lidství od početí kteréhokoli člověka, je-li člověk podstatným, třebaže ne naprosto identickým obrazem Boha. Jinak by pak byla na místě otázka, ne „koho“ to Panna Maria počala, ale „co“ to tedy Panna počala, když ne člověka a Bohočlověka. Anebo bych si musel skládat takové krkolomné myšlenkové konstrukce, jakože někdy až v průběhu těhotenství jakási neosobní živá hmota se stala člověkem Ježíšem a Bůh Otec až pak někdy, když uznal, že už je dost vyvinutý, si tuto živou hmotu adoptoval za svého Syna.

LIDSKOST OD OKAMŽIKU POČETÍ

Co všechno člověk vymyslí, aby nemusel přijmout následky svého rozhodnutí zprostředkovat svým chováním život novému člověku a mohl jej s lehčím svědomím odstranit. A říká si, jestli pak to vůbec byl člověk, když zákon potrat umožňuje a doktor doporučuje nebo tiše schvaluje. Možná jsou trochu pochopitelné takové úvahy u nekřesťana, který nemá možnost opory ve Slově Bo-

žím. Ale jestli se někdo hlásí k víře v božství člověka Ježíše Krista, který přišel na svět mezi nás početím, a nezastane se dítěte, které někdo ohrožuje utracením, být se nejedná o jeho dítě, bude tím ponižovat a zpochybňovat lidskost Pána Ježíše od početí. Nejspíš sám až tak moc nevěří v plnost „člověčenství“ počatého Ježíše a v to, že on sám je jeho podstatným obrazem, když bude ponižovat nebo nerespektovat plnou lidskost od početí kteréhokoli člověka. Ani jemu k tomu v podstatných věcech medicína nefekne o mnoho víc, než by řekla Marii v její době. Medicína dokáže hovořit o námětech k diskusi o počatém lidském životě, ale plnost lidství od početí nevyargumentuje ani pozitivně, ani negativně.

ZDROJ ŽIVOTA

A tak si moc vážím těch, kteří právě ve své víře ve vtělení Božího Syna skrze lidské početí a pro svou víru ve velikost lásky Boha k člověku, který se nám v malíčkém Ježíši tak přiblížil, stůj co stůj brání život Ježíšových bratří a sester a pokoušejí se jim pomoci tak, že pomohou jejich matkám. Zkrátka jako v Betlémě. Ještě se nenarodili, ale jsou tady a mají stejnou perspektivu věčnosti a Božího

přátelství jako třeba náš předseda ústavního soudu, jako moji rodiče, jako svatý Pavel, jako „poslední člověk, který neměl krásy, abychom si jej zamílovali, ... stal se však zdrojem života pro nás všechny“.

Co má odpovědět žena na otázku správy banky zmrazených oplodněných embryí, co udělat s těmi, které „zbyly“ po umělém oplodnění... Proč se chvěje, když má dát odpověď? Tuší, že říct něco na způsob „vylijte to do kanálu“ nebo „s tím můžete obchodovat“ nebo si „mé počaté děti ponechte na ty své pokusy, však jde jen o trochu hmoty“, je lidsky velmi ubohé, ponižující, vykořeňující, a především nepoctivé, vnitřně nepravdivé.

ZACHRÁNIT ALEŠPOŇ NĚKTERÉ

Všichni dnes žijeme v technických možnostech manipulací s životy narozených i s legislativními a technickými možnostmi rozhodování o počatých. S možnostmi, které jsme si vymysleli díky schopnostem, jež jsme dostali od Boha. Žijeme uprostřed vlastních zápasů o úctu k životu svému i životu těch kolem nás, narozených i nenarozených, a žijeme především uprostřed svých slabostí, v přáních uměle zjednodušovat, v touze po vnějším zabezpečení, lacinosti všeho a snadnosti. Uprostřed tohoto prostředí se tu a tam objevují ostrůvky hledání hloubky života a jeho krásy, a to i v zápasech, bolestech a sebeztrápení. Jaký máme cíl v naší práci pro nenarozené? Ideálem by bylo dosažení stavu, kdy už nebude žádné nenarozené dítě, které by potřebovalo službu Betléma nenarozeným, žádná matka, která by v tomto období čekání a naděje potřebovala podepření. Že jako celek pochopíme a přijmeme lidský život od početí jako lidský se vsí úctou, která člověku náleží. Je to ideál, ale i výzva ke konkrétnímu kroku.

Protože však je to věc dozrávání každého jednotlivého člověka zvlášť a celé civilizace společně, pak je naší vizí a cílem do budoucna „stůj co stůj zachránit alespoň některé“, kde to trošičku bude možné, a zprostředkovat jim tak možnost prožít život v šíři jeho pozemské plnosti a přirozeně dozrát k Božímu království.

JIŘÍ HUTYRA,

předseda správní rady OPS Dlaň životu

OD VĚTŠÍHO GAUČE K OTEVŘENÉ BUDOUČNOSTI

(Dokončení ze str. A)

pracovnice. Nedá se říci, že by byly nadšené pro každou aktivitu, ale přítomnost pracovnice je motivuje a možná se s ní i cítí jistěji.

■ V čem spočívá vaše práce s klientkami a jaká jsou její specifika?

Základem našeho přístupu ke klientce je respekt k její jedinečnosti. Každá žena si s sebou nese jiný příběh, jiné bolesti a zranění, přichází s jinou vizí a na to musíme pamaťovat. Naší denní prací by měla být motivace klientky k hledání a uskutečnění něčeho, co ji posune dál. V tomto „postrkování dopředu“ se snažíme být aktivní, na pracovních poradách přemýšlíme i nad tím, co by bylo pro konkrétní klientku v dané situaci nejlepší. Nicméně vše je nakonec klientčinou volbou, přestože je pro nás někdy těžké její rozhodnutí akceptovat. Každá matka má „svoji“ pra-

covnici, s níž má většinou bližší vztah a s níž plánuje svou budoucnost a jednotlivé kroky k dosažení svých přání. Celková práce s konkrétní klientkou znamená ovšem program pro celý tým.

■ Jak tedy vypadá váš pracovní den?

Pokaždé jinak. Hlavními body jsou kontakty s členy pracovního týmu, s klientkami a s veřejností. Prakticky to znamená například pracovní porady, řešení problémů klientek a úsilí o dobré vztahy s klientkami, personálem i lidmi mimo azylový dům.

Dobré mezilidské vztahy zakládají kvalitu naší práce. Díky vedení naší organizace a také díky dobrovolníkům uskutečňujeme v azylovém domě nejrůznější akce, na které zveme všechny, kdo mají zájem, a také sami se snažíme s klientkami navštěvovat akce jiných. A pracovní týden má samozřejmě i své všednodenní obtíže: jednou je potřeba vyřešit nepřijemnou záležitost s klientkou ne-

bo pracovníkem, jindy zase nefunguje něco v domě.

■ Odlišujete se v něčem od jiných azylových domů?

Klientky, které přicházejí odjinud, říkají, že náš dům je o něco rodinnější a nevládně tu tak tuhý režim. Trochu se ale bráním dělat z toho závěr – klientky s námi přece jen potřebují být zadobře. Nicméně nám pravidelně dávají anonymní zpětnou vazbu a je opravdu výjimkou, když jsou s něčím nespokojené – třeba s velikostí gauče ve společné místnosti. Já sama vnímám jedinečnost našeho týmu – naše pracovnice jsou lidské a snaživé. A v čem bychom se rozhodně odlišovat chtěli? Snažíme se důsledně sledovat to, co je dobré pro vyvíjející se nenarozené miminko. Pochopitelně mu nemůžeme pomoci lépe než dobrou, profesionální pomocí matce, dítě je ovšem na prvním místě a my i jeho matka jsme ve službě novému životu.

■ V čem vidíte smysl své práce?

Pomáhat matce má vždycky smysl. Na druhé straně se v týmu samozřejmě čas od času potýkáme i s frustrací: myslíte si, že když dáte srdce na dlaně, nabídnete bezpočet příležitostí a poskytnete maximální podporu, vrátí se vám to v dobrém vyústění situace. Jenže to tak někdy vůbec nemusí být. Naše práce má smysl, je přece v sázce nový lidský život a život další generace. Je ale důležité si stále znovu připomínat, že zbitý, zneužitý, ztrápený člověk bude jednat v sebeobraně, protože ho to život naučil: čím více trpí, tím více si bude hlídat dosud zdravá místa a chránit ta zraněná. Je projevem zralosti, když dokážete vidět smysl v nabízení dobra tomu, kdo je nepochopí, pošlape, zahodí. Takové to „nemělo to cenu“ je velkým pokušením všech pracovníků v týmu. Kdo ale nakonec posoudí, zda „to“ mělo, nebo nemělo cenu?

(sch)

JAK SE MŮŽETE PŘIPOJIT?

- Osobním postojem a šířením myšlenky úcty k životu
- Finanční či materiální pomocí
- Modlitbou
- Zprostředkováním kontaktu cílové skupině žen (zejména zdravotníci či sociální pracovníci)
- Putovat s námi „ke kořenům“ vždy 28. září. Podrobnější informace naleznete na našich webových stránkách www.nfbetlem.cz.

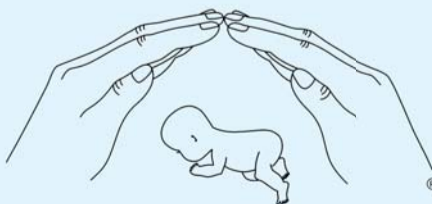
KONTAKTNÍ ÚDAJE:

Nadační fond Betlém nenarozeným
Českosobotská 1229/13
702 00 Ostrava

<http://www.nfbetlem.cz>
e-mail: kontakt@nfbetlem.cz
telefon: +420 732 171 373

BANKOVNÍ SPOJENÍ:
Raiffeisen Bank: 1261409001/5500
(veřejná sbírka na podporu OPS Dlaň životu – transparentní účet)

Nadační fond Betlém nenarozeným

Obecně prospěšná společnost Dlaň životu

Azylový dům pro těhotné ženy v tísní je možné podpořit také odesláním dárcovské SMS ve tvaru **DMS BETLEM** na telefonní číslo **87 777**.
Cena **DMS** je **30 Kč**,
Nadační fond Betlém nenarozeným obdrží **27 Kč**.

Je možné přispívat i pravidelně každý měsíc po dobu jednoho roku. Stačí odeslat **SMS** ve tvaru **DMS ROK BETLEM**. Částka **30 Kč** Vám bude automaticky odečtena každý měsíc.

Více informací je k dispozici na www.darcovskasms.cz.